
Af Jordens Gaver.

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Af Jordens Gaver.", i: *Mindeudgave Digte*, side: 243, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Af Jordens Gaver.

Af Jordens Gaver saa mangelund,
du i din Naade mig sender,
mest takker jeg for min Kæres Mund
og hendes signede Hænder.
Som Fuglen jubler i Mark og Skov
fra Redens Skjul i det lave,
jeg synger, Herre, dig samme Lov
for samme Elskovens Gave.

Jeg takker, du skabte mig hel og sund,
at jeg den Lykke fik kende,
hvor dybt fortrolig mod Mandens Mund
en Kvindes Læber kan brænde.
Den unge Adam – i Kraft, i Glans
en Skabning Mesteren værdig!
Men først da Eva blev til, blev hans,
først da var Skabelsen færdig.

Jeg kendte dig godt, og Livet var kært
i Barndommens hegnede Have.
At kende dig ret fik dog først jeg lært
i Elskovens hellige Gave.
Hvergang hun søger min Mund med sin
og slaar sin Arm om min Nakke,
dig er det, der skænker mig Livets Vin,
dig vil jeg skælvende takke.